

VÅLERENGENS IDRETTSFORENING

Kort historisk oppsummering pr. 1. januar 2025

Utarbeidet av VIF HISTORIE.

Kilder: Fra Sotahjørnet til Bohemen. Gjerdalen/ Teigøy (2003)

Vålerengens Idrettsforening – 110 år – Fotball . Teigøy/ Gjerdalen/ Andersen (2023)

Vålerengens Idrettsforening – 110 år – Ishockey og andre idretter. Andersen/ Gjerdalen/ Teigøy (2023)

Innhold	Side
Fakta pr. 01.01. 2025	2
Begynnelsen	3
Vålerenga Fotball Herrer	4
Vålerenga Fotball Kvinner	8
Vålerenga Futsal	9
Vålerenga Ishockey	10
Vålerenga Ishockey Kvinner	15
Vålerenga Håndball	15
Vålerenga Amerikansk Fotball	16
Vålerenga Baseball	16
Vålerenga Basket	16
Vålerenga Innebandy	17
Vålerenga Ski	17
 Nedlagte idretter	
Vålerenga Bandy	18
Vålerenga Rinkbandy	18
Vålerenga Friidrett	18
Vålerenga Orientering	18

VÅLERENGENS IDRETTSFORENING

FAKTA pr. 01.01.2025

Stiftet: 29. juli 1913 som Idrætsforeningen Spring.
Endret navn 28. april 1914 til Vaalerengens Idrætsforening.

Klubbens farger: Blått (hovedfarge), hvitt og rødt.

Vålerengens Idrettsforening har flest Norgesmesterskap i lagidretter i Norge.

Antall idrettslag: 10

Vålerenga Fotball (Idrettsgren siden 1913), herunder Vålerenga Futsal (2009)
Vålerenga Fotball Elite (utskilt fra Vålerenga Fotball 2014)
Vålerenga Ishockey (1947)
Vålerenga Ishockey Elite (utskilt fra Vålerenga Ishockey 2004)
Vålerenga Håndball (1940, men regnes fra dameavdelingen ble stiftet i 1932)
Vålerenga Amerikansk Fotball (Trolls) (1994)
Vålerenga Innebandy (1998)
Vålerenga Ski (1913-81, 2004)
Vålerenga Basket (2001-03, 2008)
Vålerenga Baseball (2022)

Meritter (seniornivå, offisielle mesterskap):

	Norgesmester:	57 ganger
	Seriemester:	57 ganger
	Kongepokalvinner:	47 ganger
Fotball, menn:	Norgesmesterskap og kongepokalvinner:	4
	Seriemesterskap:	5
Fotball, kvinner:	Norgesmesterskap og kongepokalvinner:	3
	Seriemesterskap:	3
Ishockey, menn:	Norgesmesterskap og kongepokalvinner:	26
	Seriemesterskap/eliteseriemesterskap:	30
Ishockey, damer:	Norgesmesterskap:	12
	Kongepokalvinner:	11
	Eliteseriemesterskap:	8
Rinkbandy, damer:	Norgesmesterskap:	4
	Kongepokalvinner:	3
	Seriemesterskap:	6

Amerikansk fotball, menn:	Norgesmesterskap:	5
	<i>Inkl. før innlemmelse i VIF:</i>	10
	Seriemesterskap:	4
	<i>Inkl. før innlemmelse i VIF:</i>	12
Baseball, menn:	Norgesmesterskap:	3
	Seriemesterskap:	1

BEGYNNELSEN TIL VÅLERENGENS IDRETTSFORENING

Johan Skau var gymnastikklærer og var blant de 28 lærerne som ble knyttet til Vålerenga skole fra starten i oktober 1895. Fra første dag dreiv han propaganda for idretten, både i teori og praksis. I gymnastikktimene tok han ofte gutta med til Etterstadtoppen, der han instruerte dem i fotballens spilleregler.

På begynnelsen av 1900-tallet skreiv han følgende til Vålerenggutta: " Lek, idrett og friluftsliv er de beste midler til å bekjempe skolens verste fiende, gatelivet, og oppdra barn og ungdom med en sunn sjel i et sunt legeme."

Mannen bak den første fremvisning av fotball på Vålerengen var daværende lektor, senere pastor, og senere også speiderleder Hans Møller Gasmann, som i mye lå år foran sin tid.

I 1898 dannet Gasmann en egen fotballgruppe innenfor Vålerengens Ynglingeforening, dvs. KFUM. Speidergutta kalte seg ganske enkelt Spark. Dermed begynte Spark å arrangere de første fotballkamper på Vålerenga. Det skulle også vise seg at Spark ble et forbilde for andre som ville starte egne klubber i distriktet og i 1912 bestemte de seg for å bli selvstendige og stiftet Vaalerengens Fotboldklub.

Det ble samtidig stadfestet at målet var å danne en Idrettsforening og året etter ble VIF stiftet den 29. juli i et kassesnekkeri i Vålerenggata 29.

Det var ikke mye som minnet om dagens klubb det første året. Klubben het Idrætsforeningen Spring, spilte i mosegrønne drakter og var ikke medlem av Norges Fotballforbund. Men allerede på generalforsamlingen 28. april 1914 ble navnet Vaalerengens Idrætsforening klubbet inn etter forslag fra styremedlem Georg Larsen.

60 stolte medlemmer i blått, rødt og hvitt skulle i 1917 bli opptatt i Norges Fotballforbund og bli ett av Oslos og senere Norges beste fotballag.

VÅLERENGA FOTBALL HERRER

1913-1940: Etableringsfasen til storklubb

Allerede i klubbens første år skaffet Vålerengens Idrettsforening seg en betydelig tilhengerskare som skapte blest om kampene. De sportslige resultatene var riktignok ikke så imponerende i starten, men i begynnelsen av 1920-årene fikk VIF sitt første gode lag. Det sørget for opprykk til Oslo-kretsens A-serie i 1921. I 1925 spilte VIF seg til fjerde runde i NM, og i 1927 kom gjennombruddet med seier i kretsmesterskapet. Dette lagets mest framstående spiller var den unge landslagskeeperen Henry «Tippen» Johansen, som skulle bli klubbens store stjerne og samlingspunkt. I 1932 var et forsterket VIF tilbake og vant kretsmesterskapet. Dette ble fulgt opp med nye kretsmesterskap både i 1933 og 1934, samt andreplasser i 1935 og 1936. To ganger var laget i NM-kvartfinale; i 1936 og 1938. I åra 1937–1939 var VIF også med i den nye Norgesserien, men uten å oppnå den helt store suksessen. VIF hadde imidlertid etablert seg som en storklubb.

1945-1957: Fra storlag til heislag

I åra like etter krigen hadde VIF glede av en ny god generasjon. VIF skulle for første gang vise at de var blant Norges beste fotballag, og i 1948 vant klubben sin avdeling i Norgesserien. Året etter fulgte laget opp med en enda mer imponerende avdelingsseier i den første utgaven av Hovedserien. VIF innkasserte da sin første seriemedalje, sølv, etter å ha tapt seriefinalene mot Fredrikstad.

Lagets store spiller var halfkjempen Thorleif "Toffa" Olsen, og sammen med VIF-legender som keeper Arild Andresen, Ragnar Berge, Gunnar Pedersen, Trygve Arnesen, Bjarne "Bamse" Hansen og Leif Olsen hadde Vålerengen et slagkraftig lag. VIF nådde for første gang NM-semifinale i 1949 og på nytt i 1951. Men fra 1952 til 1957 var VIF ustabile og rykka to ganger ned i landsdelsserien.

1958-1968: Bohemperioden

I 1959 var klubben tilbake i øverste serie med en sammensveiset gjeng unggutter fra lokalmiljøet, som etter hvert skulle utgjøre kjernen på 1960-tallets sagnomsuste "bohemlag". Allerede i 1960 havnet laget på andreplass i sin avdeling. Andreplass ble det også i 1961, og denne gang vant laget seriebronsefinalen. Bohemene sto for leken teknikk, klare replikker og snakka med publikum på Store Stå. I tillegg var oppmann Helmuth Steffens en mester i markedsføring, og trekløveret Bruno, Henger'n og Bonden blir stående igjen i historien som store Vålerengalegender sammen med Leif "Liffy" Eriksen. Laget spilte til tider blendende fotball men det var også ganske ujevnt, og laget måtte nøye seg med beskjedne plasseringer i årene 1962-64. I 1965 forsterket de laget med "innvandrerne" Nils Arne Eggen og Arild Mathisen. VIF klarte til, de flestes overraskelse, å holde seg i tetkampen og klubbens første seriemesterskap var et faktum. I de to neste sesongene var VIF tilbake i det vante, i det mer uforutsigbare sporet, og i 1968 endte de helt sist på tabellen.

1969-1979: Tunge år, mot lysere tider

Etter nedrykket ga mange av de sentrale spillerne seg, og klubben fortsatte nedturen med degradering til tredje nivå i 1970. I 1971 gjorde Leif Eriksen comeback som spillende trener og i 1973 var igjen laget klart for øverste serie. En sterk comeback-sesong i 1974, endte med bronsemedalje. De to veteranene Terje Gulbrandsen og Trond Hoftvedt trakk mye av lasset. Men oppturen var kortvarig og allerede i 1975 ble det nedrykk. Etter sesongen mistet VIF nøkkelspillerne Rune Hansen og Terje Olsen, som gikk til Lillestrøm. Men ledelsen fikk ved hjelp av en krangel mellom Odd Iversen og Rosenborg, trønderen til hovedstaden.

Legendariske "Ivers" fant seg godt til rette, trente godt, gjorde igjen suksess på banen, og bidro til ny publikumsinteresse. Laget som nå også inkluderte landslagskeeper Geir Karlsen rykket igjen opp. I de påfølgende sesongene gjenetablerte VIF seg i øverste serie, men måtte nøye seg med beskjedne plasseringer på midten av tabellen.

1980-1985: Gullalderen

Foran 1980-sesongen fikk Vålerenga inn landslagsspillere som keeper Tom R. Jacobsen, Vidar Davidsen og Tor Brevik. Laget var foreløpig for ustabilt i serien, men i NM kom klubben til cupfinale for aller første gang. Resultatet ble et overraskende NM-gull etter at Lillestrøm ble knust 4-1. Foran 1981-sesongen ble angrepet ytterligere forsterka med landslagssenteren Pål Jacobsen fra Ham/Kam. Da viste laget seg å holde i serien også, og sikra seg mesterskapet etter en solid høstspurt. Henning Bjarnøy, som kom fra egne rekker, ble en joker med sine fem mål i de fire siste kampene. Det ble satt ny tilskuerrekord for en sesong.

1982-sesongen ble en mellomsesong hvor laget endte på en fjerdeplass. Foran 1983-sesongen sørget formann Tor Jørgensen for å hente inn trenerkapasiteten Gunder Bengtsson fra den ferske vinneren av UEFA-cupen, IFK Göteborg. VIF skulle spille med soneforsvar, press på ballfører og disiplin. Omlegginga ga umiddelbart resultater. Laget var så suverent at spenningen i serien var fraværende. Med nytt seriemesterskap og finaleplass i cupen, kunne klubben feire 70-årsjubileet som Norges dominerende fotballag.

1984 begynte med fire strake seire og laget var klar som seriemestere tre runder før slutt. Da kunne klubben innkassere sitt tredje seriemesterskap på fire år. Klubben vant serien med hele sju poeng, og en utrolig målforskjell på 40–14! Men publikum hadde svikta "Gundermetoden".

I 1985 kom Jørn Andersen gratis til klubben. Sesongen for Jørn endte med 23 seriemål, landskamper og proffkontrakt i Tyskland. VIF gjorde, med god hjelp av Jørn, en bra sesong med bronsemedalje i serien og nok en cupfinale.

1986-2003: Det svinger med Enga

I åra 1986-1988 havna VIF på sjuendeplass tre år på rad. Vålerenga går inn i en periode med tilskuersvikt, konkursredning og til slutt nedrykk i 1990.

Tidsepoken 1993-2003 var prega av ekstreme svingninger fra avgrunn til topp. Først Vidar Davidsens trenerperiode som endte med opprykk og cupfinaleseier i 1997 mot Strømsgodset. Underveis også ny økonomisk redningsaksjon og investorenes inntog i 1995. Deretter kom Drillo-effekten som overbevisende redda klubben fra nedrykk i 1998. Underet i Istanbul, der VIF kvalifiserte seg til kvartfinale i cupvinnercupen, var det store øyeblikket.

Men etter to tunge sesonger med mange spillerkjøp, ble det nedrykk etter det stormfylte gjørmeslaget mot Sogndal i 2000. Kjetil Rekdal tok over som spillende trener i 2001, og førte klubben dit den skulle tilhøre i 22 sesonger, i eliteserien. I 2002 tok Vålerenga hjem sitt tredje cupmesterskap mot Odd. Året etter reddet klubben seg økonomisk og sportslig etter kvalifiseringsdramaet mot Sandefjord som endte med 5-3 seier i Vallhall.

2004-2010: Storhetsperiode

Vålerenga overrasket i 2004 og var eneste lag som fulgte Rosenborg til døra etter tidenes seriethriller. Den islandske landslagskeeperen Arni Gautur Arason og Tottenhams Steffen Iversen ble hentet inn i sommerferien. Laget stod til slutt likt med serievinneren i poeng og målforskjell, men tapte på færre scorede mål. 23.591 tilskuere hadde møtt opp på Ullevaal da serien skulle avgjøres. Gutta vant 3-0 over Stabæk, noe som var ett mål for lite. Vålerenga hadde gjort sin beste sesong på 20 år.

2005. Etter 21 år skulle klubben igjen trone øverst som Norges beste fotballag. Vålerengas skjebne skulle for tredje året på rad avgjøres i siste kamp, nå i Skien. Mot Odd klarte laget 2-2, noe som skulle vise seg å holde til gull. Klanen gikk fullstendig av hengslene og ingen hadde muligheter til å stoppe disse elleville spontane seiersscenene på gressmatta. Over 10.000 supportere hyllet senere på kvelden seriemesterne på Rådhusplassen. Med sin tredje medalje, bronse, på tre år befestet Vålerenga i 2006 posisjonen som et av Norges desiderte topplag.

I november 2007 ble det offentliggjort at nåværende investorer med Bryggegate i spissen hvor Tor Olav Trøim var sentral, inngikk i investorpoolen som stilte seg bak Vålerengas nye storsatsing. Martin Andresen ble spillende manager. Det ble med en svak 10. plass, men 4-1 over seriemester Stabæk i NM-finalen 2008 lot seg høre. 7. plass i 2009, ble til en herlig sluttsprint i 2010 som sikret klubben seriesølv med klar margin. Gutta viste et kombinasjonsspill som knapt var vist av noe Vålerenga-lag tidligere.

2011- Nyere tid

I 2011 og 2012 var Vålerenga tilbake som en middelhavsseiler og foran 100-års jubileet i 2013 fikk Kjetil Rekdal comeback som trener. I 2014 ble Vålerenga Fotball Elite stiftet hvor herrenes elitesatsning ble underlagt. Det ble ingen ny suksess med Reka, og etter 11., 6., 7. og 10. plass ble Ronny Deila hentet inn som ny trener på slutten av 2016-sesongen.

Eget stadion. I september 2017 kunne VIF markere det som kanskje er den største seieren i klubbens lange historie. Endelig kunne klubben huse en helstøpt fotballsatsing for både herre- og damefotballen på eget stadion. Med egen arena kunne klubben endelig gjennomføre en grundig satsing også på akademisiden. Uten storscorer og med et ungt lag ble det sportslig nok en sesong midt på treet. Under Ronny Deilas ledelse i 2018 og 2019 ble det en 6. og 10. plass.

Dag-Eilev Fagermo tok over i corona-året 2020. Pandemien gjorde at det ikke ble noe salg under sesongen, men storscoreren Viðar Örn Kjartansson ble hentet inn på høsten. Det ble suksess fra første stund og med sine 9 mål på 14 kamper, var han sterkt delaktig i at klubben fikk sin første seriemedalje på 10 år; bronse. I 2021 endte VIF på den vanlige syvendeplassen og i 2022, etter tidens berg- og dalbanesesong, endte laget på sjetteplass.

I 2023 rykket klubben ned etter 22 år i øverste serie. Laget tapte kvalifiseringsspillet mot Kristiansund som endte i en dramatisk straffesparkkonkurranse.

Året etter gjenreiste Vålerenga seg og var klare for opprykk fire kamper før slutt. Laget satte klubbrekord i serien med 22 kamper på rad uten tap, og oppgjørene mot erkerival Lyn ble utsolgt flere uker før kampdag.

VÅLERENGA FOTBALL KVINNER

Det var i 1982 at kvinnefotballen ble innført i VIF. Laget startet opp i 5. divisjon med Øivind Løvik som trener og oppmann. I 1990 sank interessen dramatisk og VIF deltok ikke med seniorlag for kvinner i årene 1991-95.

Et nytt jentelag ble bygd opp og i sitt første år, i 1996, rykket laget opp i 3. divisjon. En av bærebjelkene på dette laget var Hanne Mellingsæter som etter hvert spilte 17 sesonger på A-laget i perioden 1998-2014.

I årene 1998-2009 rykket laget opp og ned mellom 2. divisjon og 1. divisjon, før kvinnene endelig var klare for toppserien i 2012. I etableringsfasen ble spillende trener Solveig Gulbrandsen en viktig brikke, som også reetablerte seg på landslaget og ble VIFs første landslagsspiller. I perioden 2012-2018 havnet laget mellom 5. - og 10. plass.

Før 2017-sesongen ble det vedtatt en ny plan for damesatsingen. Styret i Vålerenga Fotball skulle løfte laget sammen med investor Ole Richard Anfinnsen for å ta over hegemoniet i norsk kvinnefotball. Allerede første året ble det NM-finale, før kvinnene i 2019 for alvor presenterte seg som et topplag. Med utenlandske landslagsspillere som Natasha Dowie og Ajara Njoya, som sto bak halvparten av målene, tok Vålerenga sin første seriemedalje (sølv) og kom til nok en NM-finale.

GULLALDEREN

Før 2020-sesongen ble danske Jack Majgaard Jensen hentet inn som trener, og med sterk hånd klarte han å få maksimalt ut av laget. Resultatet ble "the double" som første fotballag i klubben, etter en uhyre jevn serieinnspurt. I cupfinalen ble erkerival LSK slått 2-0 etter ekstraomganger. Den nederlandske landslagsspilleren Sherida Spitse ble kampens store spiller. Laget var dermed klar for UEFA Champions League spill hvor Vålerenga gikk til 16. delsfinale.

Det ble en liten nedtur med 4. plass i Toppserien i 2021, men laget tok det igjen i NM hvor Sandviken ble slått 2-1 i cupfinalen. I 2022 var Vålerenga tilbake i medaljestriden med ny trener Nils Lexerød og kunne innkassere seriesølv og dermed Europaspill igjen i 2023. Landslagsspiller Elise Thorsnes ble seriens toppscorer med 19 mål.

I 2023 tok Vålerenga sitt andre seriegull og kom til nok en cupfinale. Landslagsspiller Karina Sævik ble kåret til Årets spiller i Toppserien, og Olaug Tvedten ble toppscorer med 13 seriemål. Laget var svært nære gruppespill i Champions League etter å ha vunnet over både FC Minsk og Celtic på hjemmebane, men i den siste kvalifiseringsrunden ble Real Madrid for sterke.

I 2024 tok Vålerenga både serie- og cupgull (1-0 over Rosenborg) etter en imponerende sesong. Med 24 seire på 27 seriekamper og 74 scorede mål, var de suverene i Toppserien. Olaug Tvedten ble kåret til Årets spiller. Klubben kvalifiserte seg til gruppespillet i Champions League for første gang. Der ventet storklubbene Arsenal, FC Bayern og Juventus. Høydepunktet kom på hjemmebane mot FC Bayern da Vålerenga sikret et sterkt 1-1 resultat.

VÅLERENGA KVINNER - FAKTA:

Seriemester: 3 (2020, 2023, 2024)

Seriesølv: 2 (2019, 2022)

NM-mester: 3 (2020, 2021, 2024)

Tapende NM-finalist: 3 (2017, 2019, 2023)

Europadeltagelse: 4 (2020/21, 2021/22, 2023/24, 2024/25)

derav Champions League 16. delsfinale (2020 /21) og gruppespill (2024/25)

VÅLERENGA FUTSAL

Futsal ble tatt opp som idrett og ble organisert under Vålerenga Fotball i mars 2009. Herrene begynte i 2. divisjon og det endte med opprykk. Siden har herrelaget oppholdt seg i 1. divisjon (nest øverste serie), bortsett fra 2023/24-sesongen da det ble en gjestevisitt i Eliteserien.

NFF arrangerte første gang serie for kvinner i 2008/09 og Vålerenga vant krets- og regionsserien 6 ganger inntil laget trakk seg etter 2019/20-sesongen.

VÅLERENGA ISHOCKEY

Vålerenga hadde sitt store gjennombrudd i 1960 og har vunnet Norgesmesterskapet 26 ganger og blitt seriemester 30 ganger. Våre iskrigere har spilt sammenhengende 70 sesonger i øverste serie og er mestvinnende i norsk hockey!

1940 - 1964

Vålerengas ishockeyhistorie strekker seg tilbake til 1940-årene. Klubben deltok i NM for junior første gang i 1947, og brukte 10 sesonger på å etablere seg i toppen. I desember 1951 ble Jordal Amfi innviet og i 1956 var det så klart for den første mestertittelen: Vålerengens IF vant NM for junior og gjentok det 5 sesonger på rad. Dynastiet VIF var etablert.

I 1960 tok A-laget sin første kongepokal. Krumtappen i det nye mesterlaget var kaptein Tor «Jern-Gustav» Gundersen som også ble Vålerengas første vinner av «Gullpucken», norsk ishockeys høyeste utmerkelse. Andre VIF-legender som var med å innlede klubbens første gullalder var Einar Bruno Larsen, Leif Eriksen og Terje «Henger'n» Hellerud. De samme tre var også med da VIF tok sitt første Norgesmesterskap i fotball 5 år seinere.

I 1961/62 tok klubben sitt første seriemesterskap og ble Norgesmester for andre gang. Laget ble også serie- og NM-mester sesongen etter og seriemester i 1963/64-sesongen. .

1965 - 1973

I 1965 innledet Vålerenga sin utrolige rekke med 7 strake Norgesmesterskap og seriemesterskap frem til 1971. I denne perioden var Arne Mikkelsen, Steinar Bjølbak og Terje Steen profilerte spillere på A-laget, sammen med Tor Gundersen. Gundersen er per 2025 fremdeles den ishockeyspilleren som har vært med på å vinne flest kongepokaler for klubben, 10, sammen med Arne Mikkelsen og Asbjørn Sørensen. Etter 1971-sesongen sto Vålerenga oppført med 10 kongepokaler og 10 seriemesterskap.

I 1973 tok A-laget nok en kongepokal etter at seriesluttspillet ble vunnet overlegent. De neste ti årene skjedde det et generasjonsskifte i VIFs spillerstab, og i denne perioden vekslet VIF med Hasle/Løren,

Frisk Asker og Manglerud Star om å vinne NM.

1973 – 1983

I begynnelsen av 1980-årene ble keeper Jim Marthinsen, Roy "Sleiper'n" Jansen, Roy Johansen, Tor Helge Eikeland, Arne Billkvam og Jon Magne Karlstad VIFs nye stjernespillere.

I mars 1980 gikk de første sluttspill etter mønster fra NHL med Play-off. Mer enn 6000 mennesker gikk igjennom telleapparatene på Jordal Amfi da Vålerenga og Furuset møttes i den første virkelige finalekampen i norsk ishockey. Hockey var den nye publikumsslageren og "hatoppgjøret" VIF-Furuset var nummer 1 på hockeybanen. Derfor var det nesten en fjær i hatten for VIF at Furuset "bare" vant såpass knepent som 3-2 og 4-2. Men Vålerenga ble seriemester for 11. gang.

Vålerenga hadde bevist at generasjonsskiftet hadde gått smertefritt og at det kun var et tidsspørsmål før den 12.kongepokalen kunne innkasseres. Håpet om å få dusinet fullt med "bøtter" i klubbhuset ble tent på ny etter at VIF sjokkerte alle med å slå et av tidenes beste

Furuset-lag i semifinalene året etter, men også i NM-finalene 1981 kom Vålerenga til kort, denne gang mot Stjernen. Begge kampene sett av bortimot 7000 tilskuere på Jordal Amfi.

Etter å ha vunnet seriemesterskapet i sesongen 1981/1982, 11 poeng foran Furuset, spilte VIF seg til NM-finale i 1982. Endelig vant VIF sin 12. kongepokal, den første på 10 år etter å ha slått Manglerud/Star i finalen. Blant profilene den gang var den finske superstjernen Ilkka Kaarna og Geir Myhre, vant Gullpucken samme sesong.

I 1983 tok Vålerenga bronse både i serie og NM, og i 1984 tok laget sølv i serie og NM etter å ha tapt finalekampene mot Sparta. På Spartas lag spilte de tre tidligere VIF-spillerne Geir Myhre, Roy Johansen og Steinar Bjølbakk.

1984 - 1990

I 1985 jaget VIF derfor revansje på Sparta Sarpsborg, og med forsterkninger som Petter Thoresen og Sigurd Thinn ble det en utrolig sesongavslutning for Vålerenga. Sparta ble satt grundig på plass i semifinalen, slik at VIF sikret sin femte finaleplass på 6 år og dermed et nytt møte "erkefienden" Furuset. Det ble 3-1 i kamper og i siste finalekamp var det 6000 mennesker til stede, og de fikk se Vålerenga vinne 5-1. Seriemesterskapet ble også vunnet, før en nedtur året etter.

Finalene i 1987 mot Stjernen ble dominert av en ny superrekke for Vålerenga, denne gang med Petter Thoresen, Roy Johansen (tilbake fra Sparta Sarpsborg) og Sigurd Thinn. Sammen med Christian Arnesen, sørget de for at Vålerenga tok "The Double" for tredje gang i 1980-årene. Ny kaptein for året var Øyvind Løsåmoen som tok imot Vålerengas 14. kongepokal etter 5-2 seier i den fjerde finalekampen på Jordal. Lennart Åhlberg avsluttet sine tre år i Vålerenga med nok en dobbeltriumpf.

Erik Ask ledet laget til nok et seriemesterskap året etter, men nå var Furuset tilbake som finalemotstander, og det betydde en ny thriller-serie for Oslo-publikum. Fem finalekamper måtte til før Norgesmesteren 1988 kunne kåres, og nå dukket enda en ny VIF-generasjon opp på arenaen. Allerede i tredje finalekamp presenterte de to 17-åringene Marius Rath og Stig Johansen seg med hver sin scoring da VIF vant 4-2. I den femte avgjørende matchen var de tilbake i hovedrollene, igjen med en scoring hver i det som endte i VIF-seier 4-1.

- Mitt største øyeblikk som hockeyspiller, sa kaptein Petter Thoresen da Vålerengens 15. bøtte ble overrakt av president Ole Jakob Libæk.

I 1989/90 sesongen ble det "bare" seriesølv og NM-sølv etter tap mot Furuset. Etter åpningen av Oslo Spektrum i 1990, flyttet Vålerenga sine kamper til arenaen i hjertet av Oslo. Etter slutten av 1992/93-sesongen returnerte laget til sin gamle arena Jordal Amfi.

1990 - 2000

I begynnelsen av 1990-årene har Vålerenga innledet på samme suverene vis som de gjorde helt tilbake i 1960-årene. Med Geir Myhre som sjef for en ny generasjon hockeyspillere hvor Espen "Shampo" Knutsen fikk sitt største gjennombrudd, har Vålerenga brakt i hus kongepokal nr. 16, 17 og 18 i overlegen stil.

Oslo Spektrum debuterte som finalearena da Vålerenga enkelt satte Furuset på plass med 3-0 i matcher i NM-finalene 1991, og medaljefangsten fortsatte i 1992 med en ny nedsabling i finalene, denne gang mot Stjernen som også måtte tåle 3 strake tap. Da bøtte nr.18 kom på plass var VIF tilbake på Jordal etter finaleseire over Furuset for tredje gang på seks år.

Vålerenga innkasserte også i perioden seriemesterskap, hvor laget vant del 1 og del 2 i 1990/91, del 1 i 1991/92 og 1992/93 og del 2 (eliteseriemester) i 1993/94.

En "klassiker" i Norsk-hockey er møtene mellom Vålerenga og Hamar-klubben Storhamar Hockey, Storhamar er erkerivalen til Vålerenga, og har vært det siden slutten av 1980-årene. Det var først i 1990-årene rivaliseringa virkelig begynte og som ikke ble bedre etter at Vålerenga-spillere melde overgang til Storhamar. Som Petter Thoresen, Jimmer'n, Tommy Marthinsen, Stig Johansen, Lubos Sikela, Morten Fjeld, Tom "Myggen" Johansen og Tom Erik Olsen sønn av «Lill-Pettern» som har legendestatus i Vålerenga.

1992/93 tar Storhamar Hockey sitt første seriegull (del 2) med 4-0 over VIF i siste runde, men VIF slår tilbake å vinner 2-1 i kamper i semifinalen i NM over Storhamar og slår Furuset i finalen, som bare var starten på mange harde oppgjør mot Hamar-laget.

I 1995 tar seriemester Storhamar seg til NM-finale med 2-0 i kamper mot VIF. Året etter ble VIF seriemester 1995/1996, men tapte finalen mot Storhamar etter 0-3 i kamper. Lagene møttes i samtlige NM-finaler mellom 1996 og 2001, samt ytterligere tre til i starten av 2000-årene. Innføringen av bonuskamper i 1997 innebar at lagene gjerne møttes femten-tjue ganger per sesong. Slikt skaper stemninger både på og utenfor isen.

Etter fem år med semifinaletap mot Lillehammer Ishockeyklubb, et semifinaletap og tre finaletap mot gullgrossist i norsk hockey Storhamar Hockey, kom den 19. kongepokalen sesongen 1997/98. VIF vinner finalen 3-0 med Roy Johansen som ny trener. VIF ble norgesmester og seriemester to ganger på rad over Storhamar Dragons. Finalen 1999 vinner Storhamar de to første finalene, men taper likevel 3-2 i kamper og Vålerenga mottar dermed sin 20. Kongepokal.

I 1999/00 vant Vålerenga serien med ti poengs margin, men måtte gi tapt med 1-3 i kamper i NM-finalen mot Storhamar Dragons. I november 2000 konkurrerte lagene også mot hverandre i tredje runde av europacupen, Vålerenga vant 7-5 over Storhamar, men endte på andreplass i gruppa etter London Knights.

2000 - 2007

Etter finaletap mot Storhamar Dragons i 2000, kom et nytt NM-gull denne gang mot Frisk Asker i 2001 etter 3-0 i kamper.

I 2001/02 begynte Vålerenga nok en snuoperasjon, denne gang for å fornorske spillerstallen og tok sitt 23. seriemesterskap. I 2003 feiret VIF 90 år, og høsten 2002 ble spillerstallen kraftig forsterket med norske landslagsspillere som ble hentet hjem fra svenske klubber, egne juniorer fra de ferske dobbeltmesterne som fikk sjansen på A-laget og en potensiell poengkonge i den svenske skarpskytteren Joakim Backlund, Marius Rath og Øystein Olsen gjorde comeback etter et par hvileår. Det endte i både seriemesterskap og norgesmesterskap. For første gang i historien vant Vålerenga en kongepokal utenfor Oslo, ettersom den fjerde og siste kampen ble spilt mot Storhamar i Hamar OL-amfi.

Sesong 2003/2004 gjorde Espen «Shampo» Knutsen comeback, men han spilte bare en kamp mot Storhamar hjemme på Jordal den 23. desember 2003 før han var tilbake i Djurgården. Vålerenga ble nummer to i Eliteserien denne sesongen. Etter at Storhamar Dragons vant serien tross at de lå 13 poeng bak VIF på nyåret klarte de å knipe seriegullet etter en spurt.

Finalen 2004 regnes som en av de mest dramatiske som er spilt i norsk hockey. I en tett tvekamp mellom jevn gode Storhamar og Vålerenga-lag skulle man få historiens første kamp sju her hjemme. Vålerenga tapte 1-2 mot Storhamar Dragons i den syvende og avgjørende finalen i Hamar OL-amfi, etter å ha ledet sammenlagt 3-2 i kamper og kunne avgjort det hele hjemme på Jordal. Men et kontroversiell tap i den sjette finalekamp med en keepertabbe av Vålerengas Tommy Lund som ble rundspilt av Storhamars Chris Marinucci gjorde at Storhamar avgjorde det hele.

I 2004 ble Vålerenga Ishockey delt ved at Vålerenga Ishockey Elite ble stiftet. Sesongen 2004/05 ble NHL rammet av streik. Dermed flommet Europa over av NHL-stjerner som ville holde bena i gang. Vålerenga hentet tre NHL-spillere. Hjemvendte Anders Myrvold og Morten Ask fikk selskap av Chris Mason (Nashville), Scott Hartnell (Nashville) og Travis Brigley (Colorado), mens Vladimir Machulda kom fra finsk liga. Vålerenga vant først seriegullet, før den 23. NM-tittelen ble innkassert med finaleseire mot TIK 4-0 i kamper. Erik Ryman ble kåret som beste spiller av klubben.

2005/06. Vålerenga endte på tredjeplass i serien etter å ha ligget nederste halvdel på tabellen før jul. Greg Day ble toppscorer i serien. Vålerenga tok seg videre til NM-semifinalen etter at Comet Halden hadde blitt slått i kvartfinale 4-1 i kamper.

Mot Storhamar i semifinalen tok Vålerenga initiativet og vant 5-3 på Jordal og 5-4 på Hamar. Etter den andre kampen på Hamar pepret Hamarpublikummet Vålerengas spillere og ledere med flasker da de forlot isen. Dette høynet temperaturen ytterligere, og Storhamar ble blant annet pålagt av forbundet å lage en spillertunnel for Vålerenga til neste møte. Etter fire oppgjør sto det 2-2 i kamper. Så skulle lagene møtes igjen på Hamar. Kampen gikk "sudden death" og Christian Thygesen satte spikeren i kista ved å klinke pucken i krysset drøyt 16 minutter ut i perioden. Det ble vill jubel blant ledere og spillere. I den sjette kampen feide Vålerenga Storhamar av isen og vant 5-1. Finalen mot Stavanger Oilers ble en maktdemonstrasjon med 4-0 i kamper.

Foran sesongen 2006/07 fikk Espen «Shampo» Knutsen ansvaret som trener for A-laget. Spillerstallen var kanskje den beste den gangen i norsk ishockey med flest norske spillere. Vålerenga vant både serien og NM-finalen, etter å ha slått Storhamar 4-1 i kamper.

2007/2008 sesongen ble en skuffelse sett med Vålerengaøyne. Til tross for sølv i serien så ble det exit i sluttspillet i semifinalen mot Storhamar. Øystein Olsen la opp etter 685 seriekamper for Vålerenga. Da hadde han spilt i klubben siden 1990.

2008-2009. Siste bølge hittil.

Vålerenga var fortsatt på høyde, og signerer en samarbeidsavtale med den svenske klubben Färjestad BK: felles markedsføring og talentutveksling. Trener Espen Knutsen kunngjorde og forklarte at laget hans ville vinne både GET-ligaen og sluttspillet. Han var selvsikkert på sine to kanadiske "kjempere", målvakt Patrick DesRochers og forsvarer Regan Kelly. Allerede i seriestarten blir det sirkus. I oppgjøret mot Sparta mistet dommeren kampen fullstendig. Trener "Shampo" ble sendt på tribunen og Kenneth Larsen sendt i garderoben. Under utdelingen av bestemannspremien prøvde markedssjef Jan Tore Kjær å stoppe

Vålerengas spillere i en fight som var på gang. Dommeren går brysk imellom, og Kjær bestemmer seg for å gi bestemannspremien til dommeren. Kjær kaster premien og blomstene i fanget på dommeren slik at han faller. Resultatet ble poengtrekk (3) og bøter til klubben.

Sparta blir seriemestere, 6 poeng foran Vålerenga på 2. plass.

Etter å ha slått Frisk Asker og Stjernen i kvart- og semifinale, møtte Vålerenga og Sparta til dyst i finalen. Vålerenga tok ledelsen 3-0 i kamper, men Sparta fikk så to overtidssseire. Før kamp 6 på Jordal uttalte Kenneth Larsen: "Jeg har faen ikke tenkt meg mer til Sarpsborg i år. Kenneth satte kampens eneste mål og ble finalehelten. Bøtta i 2009 er nok den bøtta som er blitt feiret grundigst i klubbens hockeyhistorie i følge de som var involvert.

Lars Erik Spets ble Get-ligaens mest verdifulle spiller i sluttspillet. Mens Kjell Richard Nygård la opp sin ishockey karriere med 611 kamper for moderklubben sin Vålerenga etter sesongen.

2009 – nyere tid

2009/10 håvet Vålerenga inn sitt 27. seriemesterskap og var klar for NM-finalen etter å ha slått Manglerud/Star i kvartfinalen og Storhamar i semifinalen, og vant blant annet en kamp på Hamar med 10-0. I finalen ble Stavanger Oilers for sterke og vant 4-2 i kamper.

Foran sesongen 2010/11 meldte flere sentrale spillere overgang til Lørenskog Ishockeyklubb. VIF endte på 3.plass i serien og gikk på et kvartfinaletap mot rivalen Lørenskog.

I perioden 2011-14 var Vålerenga store favoritter til å vinne det meste. Men Stavanger Oilers hadde bestemt seg for å bli gullgrossist og oppgjørene mellom Vålerenga og Stavanger Oilers var preget av temperatur og dramatisk både på og utenfor isen. Den første sesongen endte i seriebronse og NM-semi, før Vålerenga var tilbake på toppen av serietabellen 2012/13. Anført av tvillingene Justin og Tyler Donati vant laget med syv poeng mer enn sølvplasserte Stavanger Oilers. Imidlertid tok Stavanger revansje i NM-finalen og vant 4-2 i kamper.

2013/14 sesongen startet Salto Film innspillingen av "Iskrigerne" som fulgte laget i fire sesonger. Før siste serierunde ledet Stavanger med ett poeng på Vålerenga. Seriefinalen mellom lagene skulle spilles på Jordal og rammen og stemningen var elektrisk med over 5000 tilskuere på plass. "Iskrigerne" vant hele 7-1 og kunne håve inn sin 29. seriemesterskap og det andre på to sesonger. I NM-finalen ble det nok engang tap for Stavanger 2-4 i kamper.

Sesongen 2014-15 ble starten på en nedtur med fire sesonger på rad hvor laget endte på en femteplass i serien og kom heller ikke til noen finaler.

Den 7. januar 2017 spilte Vålerenga sin siste offisielle kamp i gamle Jordal Amfi før laget måtte flytte til Furuset Forum som ble tilholdsstedet i 3,5 år.

Sesongen 2018/19 overrasket Vålerenga de fleste med sitt 30. seriegull, som er Vålerengas foreløpig siste. Dette var VIFs første tittel siden våren 2014. Det ble imidlertid stopp i NM-semifinalen mot Frisk Asker. Etter sesongen la både Morten Ask og Brede Csizar opp, Csizar med 627 kamper for Oslo-klubben. Tobias Lindström ble tildelt Gullpucken. Så fortsatte nedturen som gjør at Vålerenga fortsatt venter på sin neste tittel. 2019/20 endte i seriebronse da NM-sluttspillet ble avlyst pga pandemien.

Etter nesten fire års ventetid, kunne kultur- og likestillingsminister Abid Raja, ishockeypresident Tage Pettersen og sportssjef Espen «Shampo» Knutsen endelig innvie nye Jordal Amfi 10. oktober 2020.

Sesongen 2020/21 endte i fjerdeplass og nok en pandemiavlysning av sluttspillet. Siden har Vålerenga blitt nummer tre eller fire på tabellen og blitt slått ut i kvartfinalen en gang, semifinalen tre ganger og kommet til NM-finalen i 2024. Der ble det stopp mot Storhamar, 1-4 i kamper.

VÅLERENGA ISHOCKEY KVINNER

Vålerengas kvinner totaldominerte idretten fra første stund. VIF vant alt som var av cup- og seriegull fra det første mesterskapet i 1990 til finaltapet i NM i 2003. Det var likevel først fra 2000 det ble delt ut kongepokal og laget tok 11 slike frem til 2015. Pr i dag står hockeykvinnene med 12 NM og 8 eliteseriemesterskap. De ble også cupmester 8 ganger i perioden 1990-97 før det ble innført NM, og står oppført som Østlandsseriemestere 7 ganger.

Våre kvinnelige iskrigere har imidlertid fått stor konkurranse de siste årene og fikk siste seriemedalje (bronse) i 2024/25-sesongen og siste NM-medalje (bronse) i 2024.

VÅLERENGA HÅNDBALL

Håndball ble vedtatt som idrettsgren i 1940, men ble drevet aktivt av kvinner først fra 1945 pga. andre verdenskrig. Imidlertid regner Vålerenga Håndball sin stiftelse fra 1932, da dameavdelingen ble opprettet.

Det var en utrolig god dugnadsånd i Håndballavdelingen. Inntektskildene har vært loddsalg, vesentlig på Bislett og utdeling av Fagfortegnelsen. Den sistnevnte var en kjempejobb som jentene holdt på med i flere år og krevde mye administrasjon.

Det første laget i 1946/47-sesongen begynte i 4. divisjon og spilte allerede 1950 i 1. divisjon, som den gang ikke var landsomfattende. Kvinnene gjentok dette i 1952, da det het klasse A og fikk også en siste gjestervisitt i 1. divisjon i 1963/64-sesongen. Siden har de holdt tilværelsen i alt fra 2. divisjon til bunnivået i 1996/97 da de måtte spille i 5. divisjon. Fra 1999/00-sesongen har kvinnene vekslet mellom å være i 2. og 3. divisjon, bortsett ifra 2024/25 da laget fikk en kort visitt i 1. divisjon på nest øverste nivå (0 poeng).

Æresmedlem May Aas spilte sammenhengende på A-laget i 31 år (1956-87), fra hun var 15 til hun var 47 år.

Herrelaget startet i 1956, for så å bli nedlagt igjen i 1962. I 1990 ble det besluttet å sette herrehåndball på programmet igjen og begynte i 7. divisjon. Etter å ha rykket opp til 2. divisjon 2005 har de holdt tilværelse i 1. og 2. divisjon, bortsett i fra sesongen 2010/11 da laget fikk prøve seg i Eliteserien.

NYERE IDRETTER

VÅLERENGA AMERIKANSK FOTBALL

Vålerenga Trolls som ble opptatt i Vålerenga-familien i 1994 og er fortsettelsen av Oslo Trolls som ble stifta høsten 1982.

Trolls var enerådende i Norge fram til 1998, da laget mista en rekke spillere. Laget har i perioden det har blitt spilt organisert amerikansk fotball i Norge, vunnet 10 NM-gull og 12 seriemesterskap, samt tatt ett gull og tre sølv i Scandinavia cup, en turnering for serievinnere i Norge, Sverige, Danmark og Finland. Som Vålerenga-klubb har Trolls fem norgesmesterskap og 4 seriemesterskap i perioden 1994 til 2003. Etter 2003 har laget de fleste sesonger vært i øverste serie og spilte sin siste NM-finale i 2005.

Kvinnene var med i det første forsøket på seriespill i 2015 og står med et NM (2015) og et seriemesterskap (2016), begge uoffisielle. Det ble med forsøket i tre sesonger og kvinnene spiller i dag i svensk divisjon 1.

VÅLERENGA BASEBALL

Vålerenga Baseball ble opprettet i mars 2022 og forespørselen kom fra spillere der de fleste hadde tilhørighet i fra Osloklubben Pretenders.

Fra første stund har Vålerenga vært dominerende og tok "the double" allerede første året. I 2023 og 2024 ble det nytt NM-gull og laget har gjort det svært godt i Europaspill.

VÅLERENGA BASKET

Vålerenga Basket ble tatt opp i Vålerenga-familien 2001. Vålerenga fikk plassen til Ullern Basket i nest øverste divisjon for å prøve å bli et topplag. Det ble opprykk og NM-bronse. Året etter ble en stor nedtur sportslig og økonomisk og Vålerenga Basket ble nedlagt etter sesongslutt.

Basket ble relansert i 2008 og fra 2009 ble det også opprettet kvinnelag, nå som en breddeklubb. Etter at herrene rykket opp fra 5. divisjon til 3. divisjon i årene 2008-11, har de hatt tilholdssted i 2. og 3. divisjon, bortsett fra en gjestevissitt i 1. divisjon øst i 2014/15.

Kvinnene begynte i 3. divisjon i 2009 og rykket opp to sesonger på rad og spilte i 1. divisjon øst i tre sesonger. Etter dette har kvinnene vært stabilt i 2. divisjon.

VÅLERENGA INNEBANDY

Det var i 1998 at innebandy ble en del av Vålerengafamilien, da Oslo Øst IBK ble tatt opp i idrettsforeningen. Herrene begynte i 2. divisjon og har siden 2006 for det meste hatt tilhold i 1. divisjon (nest øverste nivå). I 2018/19 fikk de prøve seg i Eliteserien men endte på sisteplass.

Kvinnene begynte i 3. divisjon, rykket opp to sesonger på rad og spilte i Eliteserien 2000/2001 som ikke var landsdekkende. Med sin 6. plass var de kvalifisert for NM-kvartfinale som laget tapte etter puljespill. Året etter ble Vålerenga sist, men var i perioden 2004-2007 nok engang i Eliteserien, da som landsomfattende siste sesongen. Før 2007/08-sesongen ble dameavdelingen nedlagt for så å bli relansert i 2011. Siden har kvinnene fristet tilværelsen i 1. divisjon øst.

VÅLERENGA SKI

Avdelingen ble opprettet i 1913, men konstituert i 1914. VIFs glanstid i skisporten var perioden 1926 til 1936. Klubbens beste hopper gjennom historien er Ole B. Andersen. Han vant Holmenkollrennet senior (over 32 år) fire år på rad i perioden 1927-1930. I tillegg vant han landsrennet to ganger. Mellom 1926 og 1935 innkasserte han 55 premier i krets-, distrikts- og landsrenn. Henry "Tippen" Johansen begynte også sin lange karriere som skiløper og skihopper og mottok i 1938 Egebergs Ærespris for sine bragder i ski og fotball. Trygve Beisvåg var Vålerengas store langrennsløper og seira i det første Birkebeinerrennet i 1932. Han ble nummer 7 på 50 km i Holmenkollen 1931.

Ski ble nedlagt som egen avdeling i 1971, men fortsatte under orienteringsavdelingen til nedleggelse i 1981. Idretten kom igjen på VIFs program etter at Vålerenga Ski ble vedtatt opptatt i 2004 som en breddeidrett.

NEDLAGTE IDRETTER

VÅLERENGA BANDY

Allerede i 1924 finner vi den første spede begynnelsen for bandyen i VIF. Vålerengen spilte i 3. divisjon, og spillet gikk under navnet ”hockey” med sju spillere på banen. I slutten av 1920-årene ble det benyttet 11 spillere, og da ble navnet bandy brukt.

Vålerengen spilte seg opp i 1.divisjon, kalt elite, i 1946/47-sesongen. VIF var med i Eliteserien i to sesonger før de rykket ned i 1949. Ishockey-sporten hadde begynt å interessere de yngre, og etter første kamp sesongen 1949/50 trakk VIF seg og meddelte at de ville satse på ishockey. Klubben fortsatte med et juniorlag til sesongen 1957 da Vålerengen ble Østlandsmestere for juniorer. Fra 1960 var bandy et avsluttet kapittel i foreningens historie.

VÅLERENGA RINKBANDY

Rinkbandy for kvinner ble arrangert første gang i 1980/81 og Vålerengen var med fra starten. Totalt spilte Vålerengen ni sesonger (inkludert tre uoffisielle) i rinkbandy. Kvinnene dominerte totalt og vant samtlige seriemesterskap og tapte bare to seriekamper i løpet av de ni sesongene!

VIF spilte i tillegg i alle NM-finaler og vant 6 NM derav 4 offisielle og innkasserte 3 kongepokaler.

Jentene spilte sin siste sesong i 1988/89 før de begynte å satse på ishockey som umiddelbart skulle bli en suksess.

VÅLERENGA FRIIDRETT

På VIFs generalforsamling i 1957 ble friidrettsavdelingen som ble stiftet i 1913, nedlagt etter å ha eksistert i 43 år. Glanstiden ligger i åra før 1940 – og det er ikke for sterkt sagt at klubben i en periode hadde så mange gode idrettsmenn at til og med rene friidrettsklubber i Oslo var forbauset. Fritz Fredriksen var den beste av VIF-gutta.

VÅLERENGA ORIENTERING

Orientering ble opprettet under friidrettsgruppa i 1934 og ble selvstendig fra 1938. Den beste perioden var på 1960-tallet da klubbens juniorer toppet med å ta gull i NM-stafetten 1967. Men etter 1969-sesongen ble det bråstopp og avdelingen ble utmeldt av Norges Orienteringsforbund i 1981.